

[Den fg. indenrigsminister.]

en lovgivning indeholdende generelle regler om erstatning for hele vaccinationsområdet. Hertil vil jeg gerne sige, at jeg ikke tør bestride rigtigheden af en udtalelse, der er fremkommet fra sundhedsstyrelsen, hvorefter indførelse af lovmæssigt erstatningsansvar alene på vaccinationsområdet vil virke ret tilfældigt i forhold til andre profylaktiske foranstaltninger og til lægevirkosomhed i det hele. Alligevel tror jeg ikke, at vi i længden kan undgå på dette som på andre områder at komme ind på indførelse af et objektivt erstatningsansvar.

Jeg kan tilføje, at jeg selv i Nordisk Råd på andre områder har stillet forslag om et sådant objektivt erstatningsansvar, men jeg vil gerne pege på, at spørgsmålet er vanskeligt, og at det kræver meget indgående undersøgelser. Sådanne undersøgelser er for flere områders vedkommende i gang, men det vil føre for vidt her at komme ind derpå.

Den anden del af spørgsmålet drejer sig om ekspeditionstiden for den nu afsluttede erstatningssag. Herom kan jeg oplyse, at sundhedsstyrelsen den 13. juni 1966 nedsatte en gruppe særlig sagkyndige læger til at bistå ved vurderingen af de pågældende sygdomstilfælde. Den 16. december 1966 afgav udvalget redegørelse om 19 tilfælde. På grundlag heraf udtalte sundhedsstyrelsen, at der måtte konstateres 6 tilfælde af akut polio i sandsynlig årsagssammenhæng med vaccinationen, og den 22. december 1966 meddelte indenrigsministeriet disse 6 patienter, at man ville søge bevilling til at yde dem en godtgørelse, og bad dem fremsende deres eventuelle begæring.

De skadelidte meddelte i januar 1967, at de agtede at søge godtgørelse, og antog samme advokat til at repræsentere sig ved beregningen af godtgørelsesbeløbene. Efter advokatens anmodninger af 8. maj og 8. juni 1967 bad indenrigsministeriet direktoratet for ulykkesforsikring om at fastsætte invaliditetsgraden, og afgørelserne forelå i tiden fra 19. december 1967 til 8. maj 1968.

For yderligere 10 sygdomstilfælde forelå det sagkyndige udvalgs redegørelse den 28. november 1967. 2 af disse tilfælde blev anerkendt, og direktoratets afgørelse af invaliditetsgraden forelå den 30. januar og den 11. marts 1969. Der var dog allerede den 31.

oktober 1968 og den 18. februar 1969 afholdt møder mellem de skadelidtes advokat og indenrigsministeriet om principperne for beregningen af godtgørelserne, og advokatens opstilling af kravene forelå den 5. marts 1969. Finansudvalgets bevilling blev opnået den 9. april 1969.

Efter min opfattelse kan der ikke rejses berettiget kritik af den tid, der er medgået til behandling af sagerne om godtgørelsen til de polioramte. Det af sundhedsstyrelsen nedsatte sagkyndige udvalg har ikke kunnet fastslå diagnosen polio og afgøre, om den diagnosticerede polio stod i en sandsynlig årsagssammenhæng med vaccinationen, uden forudgående kliniske og laboratoriemæssige undersøgelser, der nødvendigvis måtte finde sted over en længere tid efter sygdommens akutte stadium, og direktoratet for ulykkesforsikring har ligeledes måttet lade foretage nye tidkrævende undersøgelser for at kunne bestemme invaliditetsgraden.

Elsé-Merete Ross: Jeg vil gerne takke for svaret og sige, at jeg synes ikke, det er tilfredsstillende, at der er skabt præcedens med hensyn til erstatning til eventuelle nye invaliderede gennem de erstatninger, der nu er ydet. Derfor er jeg glad over at høre ministeren sige, at man i længden ikke kan undgå indførelse af et objektivt erstatningsansvar; jeg ved, hvor ivrigt ministeren har arbejdet for det i Nordisk Råd, og jeg vil håbe, at forskellige ministre i Nordisk Råd vil prøve at finde frem til nogle regler, som virkelig kan give betryggelse. Jeg synes, at det rent menneskeligt er meget vigtigt at få disse spørgsmål klaret.

Den lange redegørelse om erstatning synes jeg understreger, at det for disse mennesker er en meget, meget lang tid at gå og vente. Selv om man måske kan finde det berettiget på den ene og den anden måde, så er det et menneskeligt problem, som jeg ville ønske kunne løses på en bedre måde, end det er sket for dem, som i denne omgang har været udsat for det.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Holst* til justitsministeren:

„Hvorned begrundes ministeren, at det i åbningstalen bebudede lovforslag om offentlighed i forvaltningen er udeblevet?“